

هفته گذشته، بعد از بازدید معاون دادستان تهران، رئیس سازمان مدیریت بحران شهر تهران و معاون پیشگیری آتش نشانی تهران اعلام شده به تونل و مسیر حفاری غیر مجاز باز می شود، همین مسیر را کسبه بازار هم نشان می دهند اما دوست ندارند نامی از آنها نوشته شود؛ آنهایی که می گفتند «اغراق» شده و هیچ تونلی وجود ندارد، اما وقتی یکی از نمایندگان مالکان سرای آزادی، قفل در را برپایمان باز می کند، خبری از پلمب نیست و تنها یک برچسب زرد رنگ قدیمی روی آن باقی مانده که تاریخ آن مربوط به اردیبهشت ماه امسال است.

ماسه نقره‌ی خبرنگار روزنامه «هم‌میهن»، مهدی قهرمانی، وکیل یکی از مالکان سرای آزادی و احمد، برادرش؛ نماینده چند نفر از مالکان سرای آزادی و نه همه آنها که حالا قرار است نشان دهند و ثابت کنند که تونلی زیر سراجو وجود ندارد و همه چیز به ادعاهای چند نفر از کسبه و هیئت‌امنا برمی‌گردد. نور موبایل، ما سمنغر را از بین یک راهروی باریک به سمت فضایی بزرگ‌تر می‌برد. همان راهرویی که حالا در همه بست‌های اینستاگرام و تصاویر خبرگزاری‌ها به‌عنوان ورودی تونل معرفی می‌شود و کنارش نخاله و زباله، پارچه‌های گونی‌پیچ شده، خاک و سنگ است. از دالان کوچک که رد می‌شوی، به یک انبار همسطح با طبقه منفی یک می‌رسی که غیر از همان خاک و سنگ‌ها با دیگ‌های بزرگ و قاشق‌های مسی پر شده. در میان انبار یک پله ۱۲ - ۱۰ تالی است که به یک نیم طبقه دیگر می‌رسد، دوراهنمای ما، می‌گویند شهرداری اجازه نمی‌دهد که این فضا را از نخاله‌ها خالی کنند. انتهای همین نیم طبقه دوباره با چندپله دیگر به داخل پاساز می‌رسد و تا چشم کار می‌کند، اطراف آن دیوارهای سیمانی و گچی است.

دوراهنما، همان زمان که در این انبار چرخ می‌زنیم، دست به دیوارهای زند، ستون‌های پر از شعارهای انقلابی و باقی مانده تابلوهای قدیمی و دیگ‌ها و قاشق‌های مسی را نشان می‌دهند که بگویند این فضا، باقی مانده‌ای از یک مالک قدیمی و متعلق به «حاج آقا مجرّدی» است که ۴۰ سال پیش برایش سند زده شده و همان موقع هم هیئت‌عزاداری بود، حالاً متروکه شده است و هیچ تونلی در کار نیست و برای این گفته‌ها اسنادی دارند.

اگر نور خوب باشد، دیوارها و سقف کوتاه، خاک، سنگ و زباله را خوب می‌بینی و سعی می‌کنی چشم بچرخانی که یک ورودی برای توشل پیدا کنی، ولی راه به جایی بیرون از این فضای محصور دیده نمی‌شود، حداقل در همین فضایی که در عکس‌ها و تصاویر چندروز گذشته به نام ورودی تونل معرفی شده بودند. در عکس‌های روز بازدید نمایندگان دادستانی، شهرداری و مدیریت بحران، تصویر مردی دیده می‌شود که بخشی فرو ریخته در دیوار این انبار را نشان می‌دهد، احتمالاً همان زمانی است که در حال گفت‌وگو درباره زاغه کنی‌اند. حالا ما رهرویی همین نقطه می‌ایستیم و راهنما می‌گوید: «اینجا، همان نقطه‌ای است که حدود دو-سه ماه پیش و قبل از این جریان‌ها، کارشناسان شهرداری آن را کده‌اند؛ چون فکر می‌کردند به زیر زمین راه دارد، اما انقدر کنند که وارد مغازه کلان دستی شدند. ببینید! قطر دیوار ۸۰ سانت است، این دیوار حمال پاساز است. شهرداری حتی اجازه نمی‌دهد ما اینجا را تمیز کنیم، می‌گوید فقط پول به ما بدهید؛ حتی برای بردن چوب و آشغال». دور تا دور دیوار این فضای ۴۰۳ متری، غیر از این دیوار کنده‌شده که حالا با گچ سفید پر شده، راهی به بیرون دیده نمی‌شود.

ما دقیقاً در همان موقعیتی می‌ایستیم که یک هفته قبل تیم بازدید معاون دادستان، آتش نشانی، مدیریت بحران و چند نماینده از کسبه و هیئت‌امنای سرای آزادی ایستاده بودند. در همان بازدید بود که اولین‌بار درباره زاغه کنی و تونل کنی در سرای آزادی شنیده شد. در تصاویری که از این بازدید منتشرشده، رسول احمدی، عضو هیئت‌علمی بخش مهندسی سازه و ابنیه مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی می‌گوید: «در زاغه کنی که اتفاق افتاده، زیرزمین دوم راه به وسیله تونل کنی ایجاد کردند و پیرامون و زیر شالوده‌های ساختمان، خالی شده، تغییر شکل‌های بسیار زیاد و ناهمگن رخ داده و احتمال فروریزش موضعی و در نهایت فروریزش کلی بالاست و باید اقدامات ضروری و جدی برای آن صورت گیرد.» در گزارش‌های منتشرشده از آن روز، یکی از کسبه گفته بود: «در ارتباط با زیرزمین و حفاری‌ها که باعث خطر جانی و منافع کسبه شده، تعدادی از مالکان در این قضیه کاملاً بدون تقصیرند. یک عده عنصری که خود را مالک‌نما نشان می‌دهند و ادعای واهی می‌کنند، اقدام به تخلف کرده‌اند و این تخلف باعث شده اموال و جان مردم به خطر بیفتند و حفاری و زاغه کنی‌هایی انجام داده‌اند که بتوانند یک فضای تجاری غیر قانونی، جهت فروش به مردم ایجاد کنند. آنها بسیار در این کار دست‌باز‌ان است؛ چون پنج‌هزار متر فضا دارند، نزدیک ۱۲ در خروج دارند که خودشان امکانات ایجاد می‌کند برای مخفی کردن عملیات ساختمانی شان.» همین گفته‌ها احتمالاً نقطه‌ای برای شروع ماجرای تونل پنج کیلومتری است و انقدر پیچیده که حالا از زم‌زمه بین کسبه بازار، به نگرانی بین مردم شهر تبدیل شده است.

از پله‌های وسط انبار به سمت بالکن می‌رویم؛ فضایی با چند ستون که روی همه آنها شعارهایی انقلابی باقی مانده. از روی یکی از ستون‌ها «درود بر جایی»، قابل خواندن است. روی ستونی دیگر، تاریخ هشتم مهرماه سال ۵۷ نوشته شده و در همه دیوارهای این بالکن پر از خاک و سنگ، هنوز رد شعارها دیده می‌شود. راهنمای ما، طاق‌های ضربی سقف متعلق به دهه‌های ۵۰ و ۶۰، کاهگل‌های روی دیوارها و پل‌هایی روی سقف کوتاه انبار را نشان می‌دهد و می‌پرسد: «این پل‌ها تابت دارد؟ هیچ کدام از این پل‌ها تابت برنداشته است. می‌توانند همین کاهگل‌ها را از مایش کنند و قدمت‌اش را پیدا کنند.» چند قدم جلوتر، زیر سقفی کوتاه می‌ایستد؛ همان جایی که احتمالاً رئیس سازمان مدیریت بحران هم ایستاده و گفته بود که احتمال ریزش وجود دارد، ولی او می‌گوید: «این نقطه را نشان می‌دهند و می‌گویند در حال ریزش است، ولی این یک نبشی سپری است که این بالکن روی آن سوار است و وزن دیگری ندارد. وزن اصلی روی ستون هاست که داخل بتن است.» بین خاک‌ها، سنگ‌ها و زباله‌ها راه می‌رویم و

نور را روی دیوارها و زمین می‌اندازیم؛ پای یکی از همین ستون‌ها ده‌ها قاشق غذاخوری استیل ریخته و کمی جلوتر، چند دیگ استیل بزرگ باقی مانده؛ راهنما می‌گوید این ستون «پی» ساختمان است، این قاشق‌ها و دیگ‌ها باقی مانده‌ای از یک هیئت‌عزاداری متعلق به ۴۰ سال پیش است و این فضا متعلق به یکی از بازاربان قدیمی به نام آقای مجرّدی است که حالا ۹۰ سال دارد. بعد، یک ستون سیمانی را نشان می‌دهد: «این پی اصلی ستون یک ساختمان است که ستون روی آن قرار دارد، اما می‌گویند زیر آن را خالی کرده‌اید، مگر می‌شود زیر پی ساختمان را خالی کرد.»

بعضی از کاسبان سرای آزادی تا روز شنبه، چیزی از ماجرای تونل نشنیده‌اند، بعضی شنیده‌اند اما جزئیات نمی‌دانند، بعضی شنیده‌اند اما باور ندارند. می‌گویند «اغراق» شده و «اصلاً چیزی درباره آن ننویسید.» بعضی هم می‌گویند: «چنین خبری هم نیست که شلوغ‌اش می‌کنند؛ ما اصلاً چنین چیزی اینجا نداریم، نمی‌دانیم چه کسی این کار را کرده است.»

کاسبان سرای زیبا تمایلی ندارند نشان‌دم در گزارش نوشته شود، مثل آقای «م» که می‌گوید ۳۸ سال است که در این بازار است و چنین چیزی ندیده است: «یک فضای خالی وجود دارد، یک محدوده خیلی کوچک است که از سال‌های ۵۸-۵۷ باقی مانده و اگر آن را ببینید شعارهای اول انقلاب هم روی دیوارهایش نوشته شده. بنا بود بریزد، در این ۴۶-۴۵ سال می‌ریخت. این فضا بوده اما شاید آنها می‌خواستند احیا و تمیزکاری کنند یا آن را بفروشند، صدای آن درآمده. از قبل انقلاب اینجا بوده، از این خانه‌های قدیمی بود، هر جایی بروید از این خانه‌های قدیمی بود که حالا به مغازه تبدیل شده است.»

▼روایت سوم؛ اختلاف بر سر «انبارهای فلزی پارچه»

وسعت سرای آزادی حدود پنج‌هزار متر مربع است و هفت سهم و مالک دارد و چهار سرای داخلی آن یعنی نادر، زیبا، آزادی جدید و قدیم همه در این پنج‌هزار متر قرار گرفته‌اند؛ چهار سرا با راهروهایی تو در تو و مغازه‌های پارچه‌فروشی که تا پیش از دستور آتش نشانی در سال گذشته، بخش زیادی از آنها یک صندوق آهنی بزرگ رهرویشان داشتند که کاربری انبار پارچه داشته است. این روایت تعدادی از مالکان سرای آزادی است که تعریف می‌کنند ماجرای ادعاها درباره ساخت تونل، مربوط به منافع گروهی از کسبه و افرادی است که به نام هیئت‌امنای سرای آزادی معرفی شده‌اند و اختلاف را ماجرای ایمن‌سازی سرا آغاز شده. سال گذشته آتش‌نشانی دستورالعملی داد که طبق آن، صندوق‌های آهنی تقریباً بزرگ رهرویی مغازه‌های پارچه‌فروشی، باید از داخل سرا جمع شوند؛ چون حدود سه‌هزار تن وزن دارند و به سقف طبقه منفی یک فشار وارد می‌کنند. این گروه از مالکان تعریف می‌کنند که این صندوق‌ها به‌عنوان انبار این مغازه‌اند استفاده می‌شود و هنگام نزدیک چهارتن وزن دارند، پر از پارچه‌اند و در فضای مشاع سرای آزادی قرار دارند، اما صاحبان آنها هیچ پولی بابت قراردادن آن در فضای مشترک بازار پرداخت نمی‌کنند. این صندوق‌های بزرگ، بخشی از انبار پارچه این مغازه‌هاست که برای نگهداری آنها در یک انبار واقعی، باید هزینه زیادی بپردازند، اما حالا می‌توانند هم داخل این صندوق‌ها، هم روی آن و هم در خود مغازه پارچه‌هایشان را انبار کنند؛ به همین دلیل آتش‌نشانی دستور جمع‌آوری آنها را اعلام کرده است. طبق گفته مالکان، یکی از مشکلاتی که قراردادن این صندوق‌های بزرگ در راهروهای سرای آزادی ایجاد کرده، پوشاندن در پیچه‌های تهویه هوای طبقه منفی یک سرای آزادی است و ممکن است در زمان آتش‌سوزی، از خروج دود جلوگیری کنند. مالکان می‌گویند، گزارش اعلام‌شده به شهرداری، آتش‌نشانی و دادستانی ادعایی کذب است و «برخی افراد سودجو» می‌خواهند با طرح این ادعا، قیمت ملک سرای آزادی را کاهش دهند و بعداً را بخرند؛ چون در نهایت سرای آزادی، پنج‌هزار متر مربع وسعت دارد و انتشار چنین خبری باعث کاهش شدید قیمت آن می‌شود. پاساژئی که انتهای کوچه منتهی به سرای آزادی است، مغازه‌ای کمتر از ۲۰۰ میلیارد تومان ندارد، اما قیمت مغازه‌های همکف سرای آزادی با طرح این ادعا، به ۴۰ میلیارد تومان رسیده است؛ در صورتی که ۱۲ در ورود و خروج در بازار دارد. همه زمین‌های سرا به‌سمت طبقه منفی یک، هواکش دارد و بعضی از هواکش‌هایی که روی زمین دیده می‌شوند، با آسفالت پر شده‌اند. طبقات اول و دوم سرا بعد از این دستور آتش‌نشانی، از انبارهای کوچک فلزی پارچه، خالی شدند. روی تیرهای نزدیک به سقف سرا، برنهایی از هشدار آتش‌نشانی هنوز هم باقی مانده است. مالکان سرا می‌گویند، بعد از اینکه به دستور آتش‌نشانی هواکش‌های روی زمین‌را باز کردند، کسبه معترض به‌شدت اعتراض کردند؛ چون میزهای بزرگ، روی هواکش‌ها را پوشانده بودند و حالا آنها مجبور بودند که انبارهای کوچک‌شان را جمع کنند.

در تصاویری که خبرگزاری ایسنا از بازدید نمایندگان دادستانی و سازمان مدیریت بحران شهر تهران از این سرا منتشر کرده، گفته‌هایی از نشانه‌های «کنکوکا» برای ایجاد تونل و دریافت پایان کار خلاف شنیده می‌شود. در جریان این بازدید، یکی از کسبه از رفت‌وآمد روزانه پنج‌هزار نفر به این پاساژ می‌گوید و دادستان تاکید می‌کند که دیگر کسی نباید وارد این پاساژ شود.

شهرام خلف‌خانی، یکی از مالکان سرای آزادی است. او روایتی دیگر از این ماجرا دارد و می‌گوید: «هیئت‌امنایی که در انتخاباتی صوری انتخاب شده‌اند، افرادی در اتحادیه بنگداران و طاق‌فروشان پارچه، افرادی در شهرداری، اتباع اصناف و بخش‌هایی دیگر نفوذ کرده و تلاش کردند تا این سه‌هزار تن بار موجود در صندوق‌های فلزی، از سرای آزادی جابه‌جانشوند.» خلف‌خانی می‌گوید، سند این انبار در سال ۱۳۴۳ «افراز» و سهم دقیق هریک از مالکین مشاعی مشخص شده است: «چطور به محلی که ۴۰ سال است سند دارد، می‌گویند به‌تازگی ساخته‌شده است. این ادعا که گفته‌اند پنج کیلومتر تونل زده شده، ادعای بزرگی است. علت آن هم به ماجرای منافع

عده‌ای برمی‌گردد که ما هم مستندات زیادی در این خصوص داریم که به مراجع قضائی ارائه داده‌ایم.» به گفته خلف‌خانی، گروهی که این ماجرا را مطرح کرده‌اند چهار، پنج نفر از مالکان و کسبه‌اند و علیه یکی از آنها پنج پرونده کیفری تشکیل داده شده که در یکی از پرونده‌ها به هفت‌ماه حبس تعزیری محکوم شده است. او می‌گوید، برخی از این افراد ادعای نفوذ در دستگاه قضایی دارند: «اینجا ایمن است و این افراد باید ادعاهای خود را اثبات کنند. آنها به ما گفتند که در نهایت شما را دستگیر می‌کنند و زندانی می‌شوید، اما من در رد این ادعاها مستندات زیادی دارم. از زمانی که سهمی از سرای آزادی را خریدم و باید ایمنی آن را شروع می‌کردم، آتش‌نشانی و شهرداری به ما درباره حفظ ایمنی اینجا نامه می‌فرستاد، ما هم برای شهردار ناحیه و منطقه، ۲۰۰ روز پیش اظهارنامه فرستادیم. آنها باید به این اظهارنامه پاسخ دهند و اگر اتفاقی بیفتد، کسانی که مانع از برداشتن این میزها شده‌اند، مسئول هستند. ما نامه آتش‌نشانی را در ماه اردیبهشت دریافت کردیم و به این افراد اطلاع دادیم که فضای رهرویی مغازه‌ها که با استفاده از میزهای بزرگ و پر از پارچه اشغال شده، باید خالی شود. سه‌هزار تن بار اینجا وجود دارد، اما این افراد به ما گفتند اگر می‌خواهید ایمنی اینجا را تأمین کنید، ابتدا باید از سقف و هواکش‌ها شروع کنید، نه این صندوق‌های فلزی- زمانی که عبدالرحیم دستمالچی این سرا را ساخت، در همه سقف‌ها هواکش‌هایی قرار داد. در همه بازار، سقف همه راهروها باز است که اگر آتش‌سوزی رخ دهد، به کمک تهویه، دود ناشی از آن خارج شود، اما ویدها (هواکش‌ها) توسط این میزهای بزرگ که رهرویی مغازه‌ها قرار گرفته، بسته شده بود. ما برای همه چیزهایی که می‌گویند خلاف است، جواز داریم.»

آطور که خلف‌خانی تعریف می‌کند: «مالکان سرای آزادی بعد از دستور آتش‌نشانی، نیروهایی را برای برداشتن این صندوق‌های آهنی بزرگ از طبقات بالای سرای آزادی به کار گرفتند، اما این چند مالک و کسبه به حضور این نیروها هم معترض شده بودند؛ چون تخلفات آنها را گزارش می‌کردند. از طرف دیگر، این افراد از شاهدان تخلف آنها شکایت صوری می‌کردند که نتوانند به‌عنوان شاهد، شهادت دهند. این افراد هدف‌های دیگری داشتند و در مراجعی نفوذ کرده بودند. مادر اظهارنامه خود به شهرداری ناحیه و منطقه اعلام کردیم که باتوجه به کارشکنی شما در برطرف‌کردن ایمنی مربوط به میزهای آهنی رهرویی مغازه‌ها، مسئولیت اتفاقات بعدی آن را شماست. برخی از مالکانی که مدعی وجود تونل شده بودند، گفته بودند که ما می‌خواهیم سرا را نابود کنیم. دلیل کارشکنی‌های شهرداری روشن نیست، اما برخی از هیئت‌امنایی که به‌صورت غیرقانونی انتخاب شده‌اند، فقط برای اینکه میزهای خود را از رهرویی مغازه‌هایشان برندارند، تهمت می‌زنند و فحاشی می‌کنند. یکی از منافع این مالکان این است که این سرا پا نگردد؛ آنها گفته‌اند که سهم شما بیشتر و در نتیجه سود بیشتری دارید، چه چیزی به ما می‌دهید؟ این افراد نمی‌توانند وجود حتی ۵۰ متر از این تونل را ثابت کنند. این هیئت‌امنا کاملاً صوری بود و بسیاری از کسانی که در آن حضور داشتند، از انتخاب‌شدن خودشان بی‌اطلاع بودند، همه مدارک آن هم موجود است. آنها می‌خواستند ما را بترسانند، ما در چهار، پنج مسئله کیفری از آنها شکایت کردیم؛ از ادعاهای کذب که درباره تصرف عدوانی بخشی از سرا مطرح کردند تا فحاشی‌ها و تهدیدات جانی که علیه ما انجام داده‌اند. برخی از آنها گفته بودند که سرای آزادی ۱۲ در به جاهایی نامعلوم دارد، در حالی که چنین چیزی وجود خارجی ندارد.»

دادستانی و آتش‌نشانی، گزارش تونل را بر چه مبنایی مطرح کردند؟ خلف‌خانی می‌گوید، افرادی که این ادعاها را مطرح کرده‌اند دیوارها و سقف آن محوطه ۴۰۰ متری را با اطلاعاتی نادرست به کارشناسان نشان داده و گفته‌اند که اینجا مثل یک بمب ساعتی خطرناک است: «وقتی دادستان همراه با رسانه‌ها به سرای آزادی آمد، نفرت هیئت‌امنا به من اجازه ندادند که با دادستان درباره این موضوع صحبت کنم، آنها پیش از این ماجرا هم تهدید کرده بودند که ما این موضوع را به رسانه‌ها خارج می‌کنیم. معاون حقوق عامه دادستان اطلاعات زیادی از این موضوع نداشت. بعضی از افرادی که آن روز در جریان آن بازدید حضور داشتند، گفتند کسی صحبت نکند، من گفتم مدارکی درباره این فضای ۴۰۰ متری دارم. هر چه می‌گفتم، اصلاً صحبت ما را نمی‌شنیدند. روزی که بازرس از من بابت این اتهامات سوال پرسید، من تاکید کردم که همه این ادعاها کذب است و برای همه این موارد هم مستندات دارم. هدف این افراد، فشار بر ما با هدف رسیدن به منفععی است. ما اصلاً تونلی نداریم، آن قسمتی که به‌عنوان تونل مطرح شده، مربوط به زمانی است که نیروهایی از شهرداری آمدند و گفتند که شما اینجا را «قب» زده‌اید، بعد همان قسمت را با پتک خراب کردند، اما به مغازه یکی از کسبه رسیدند. بعد از این بازدید اصلاً معلوم نیست که ما باید چه کاری انجام دهیم؟ هیچ ابلاغیه‌ای به ما ندادند که طبق آن، کاری انجام دهیم. آن خاک‌هایی که داخل این انبار است، مربوط به زخمی است که راهروها را با سنگ پوشانده و تل خاک باقی‌مانده از آن را در این محوطه خالی کردند. بعد از این بازدید خبری، در حال پیگیری اتهامات مطرح‌شده از نهادهای قضایی هستیم و افرادی که این ادعاها را مطرح کرده‌اند، ما را تهدید کرده‌اند که اگر این مسیر را ادامه دهید، برای شما گران تمام می‌شود.»

خبرسازان

کشت شقایق الیفر

حسین ذوالفقاری، دبیرکل ستاد مبارزه با مواد مخدر، درباره چالش‌های تأمین مواد اولیه دارویی و اختلاف آمارها در حوزه غذا و دارو در مان، از بررسی طرح کشت «شقایق الیفر» برای جبران کسری داروهای مخدر پایه خبر داده و گفته که این طرح تحت پروتکل‌های سختگیرانه داخلی و بین المللی دنبال می‌شود و پیش‌بینی می‌شود حداکثر تا یک‌ماه آینده، تصمیم نهایی درباره آن اتخاذ شود. او در گفت‌وگو با ایسنا گفت: «این روزها آمارهای متفاوتی مطرح می‌شود که چالش برانگیز شده و برخی صاحب‌نظران گفته‌اند که اساساً مشخص نیست میزان مصرف کشور چه میزان است. این در حالی است که در سال‌های گذشته، عمدتاً نیاز کشور از محل کشفیات تأمین می‌شد؛ چرا که تولید مواد مخدر در کشورهای همسایه بالا بود و ورود این مواد به کشور نیز صورت می‌گرفت و در نهایت از محل کشفیات، نیاز دارویی کشور تأمین می‌شد. اما این روزها متأسفانه طبق کشفیات انجام‌شده، هروئین و شیشه نیز افزایش یافته است.»

مرگ‌های ثبت‌نشده در استان‌های شرقی

محمد جمالو، رئیس سازمان ثبت‌احوال کشور درباره علت بی‌شناس‌نامه‌مندان بعضی افراد در استان‌های مرزی، به ایلنا گفت: «در استان‌های مرزی با پدیده‌های نگران‌کننده‌ای مواجه هستیم از جمله مرگ‌های پنهانی که ثبت نمی‌شوند و شناسنامه‌هایی که بدون ثبت فوت، به مهاجران خارجی فروخته می‌شود. این مسائل تهدیدی جدی برای هویت ایرانی محسوب می‌شود و ایجاب می‌کند که به تمام جزئیات توجه شود.» رئیس سازمان ثبت احوال کشور تأکید کرد: «ما از سختی‌هایی که این افراد متحمل می‌شوند، کاملاً آگاه هستیم، اما به‌عنوان دستگاه متولی هویت ملی، موظف به دقت با داران زمین‌ایم. وظیفه ما این است که فرآیندها را به‌شکلی طراحی کنیم که وضعیت این افراد هرچه سریع‌تر تعیین تکلیف شود. برای این موضوع، برنامه تحولی دیده شده و امیدواریم در کوتاه‌ترین زمان ممکن به نتیجه برسد.»

شرکت ملی گاز و بخش فرآورده های نفت ایران

شرکت خطوط لوله و مخازن نفت ایران

(الف) مشخصات مناقصه

- مناقصه گران نام: شرکت خطوط لوله و مخازن نفت ایران- منطقه اصفهان**
نشانی: اصفهان- اتوبان آزادگان- بلوار نفت- شرکت خطوط لوله و مخازن نفت ایران- منطقه اصفهان
- موضوع مناقصه: خدمات فنی و انبار، تدارکات منطقه اصفهان**
۳- مبلغ برآورد اولیه: ۸۲۱/۱۹۵/۲۴۶/۷۰۳ ریال
- محل اجرای کار:** شرکت خطوط لوله و مخازن نفت ایران- منطقه اصفهان و مراکز انتقال نفت شماره ۷ واقع در اصفهان، اتوبان آزادگان، بلوار نفت. مراکز انتقال نفت شماره ۱۴ ایزده و شماره ۵ دهنر واقع در استان خوزستان. مراکز انتقال نفت شماره ۶ گندمکار واقع در استان چهارمحال و بختیاری.
۵- مدت اجرای کار: ۲ سال
- شرایط و گواهی‌نامه های الزامی برای شرکت در مناقصه**
 - روش ارزانی مالی برابر اسناد دستورالعمل ارزیابی مالی و تعیین کمترین قیمت متناسب در مناقصات وزارت نفت به شماره ۲۰/۱۵۵ مورخ ۱۳/۰۴/۱۴۰۴ می باشد.
 - به موجب مفاد ماده ۱۲ این نامه راهکارهای افزایش ضمانت اجرای و تقویت حسابرسی مصوب کمیسیون موضوع اصل ۱۳۸ قانون اساسی سال ۱۳۸۸ از انعقاد قرارداد از مازاد بر مبلغ ده برابر نصاب معاملات بزرگ با برنده مناقصه مشمول این آیین نامه که فاقد صورت های مالی حسابرسی شده (توسط سازمان حسابرسی و شرکت های حسابرسی و اسناد مناقصه تکمیل شده باشد) می باشد.
 - قیمت باید متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
 - درج کد اقتصادی و شناسه ملی برای اشخاص حقوقی در پیشنهاد قیمت مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) الزامی می باشد.
 - دارا بودن و بارگذاری گواهی نامه تعیین صلاحیت پیمانکاری معتبر از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی در زمینه های تعمیر و نگهداری یا تاسیسات در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) الزامی می باشد.
 - مبلغ و نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار**
 - مبلغ تضمین: ۹۰۴/۹۳۴/۳۳ ریال**
 - نوع تضمین:** به صورت یک تارکیبی از تضمین های موضوع بند های (الف)، (ب)، (ج)، (ج)، (خ)، (ح) و حسب مورد (د) ماده ۱۴ آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۳۳۴۰۲/۱۳۳۴۰۲/۹/۱۳۹۴ هیات وزیران با رعایت شرایط زیر می باشد.
 - تضمین به صورت وجه نقد باید به شماره شیا ۱۲۰۴۸۱۴۵/۱۲۰۴۸۱۴۵/۹۰۵۰۵۰۴۱۵۰۵۰۵۰۴۱۵ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بنام شرکت خطوط لوله و مخازن نفت ایران واریز گردد و مناقصه گران باید جهت اخذ رسید واریز وجه نقد به امور مالی مناقصه گزار مراجعه نمایند.
 - صرف واریز هرگونه وجه نقد بدون اخذ رسید وجه از امور مالی مناقصه گزار فاقد اعتبار بوده تضمین معتبر تلقی نشده و مردود اعلام می گردد.
 - ضمانت نامه یا رسید واریز وجه نقد باید در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) بارگذاری گردد.
 - ضمانت نامه های صادره از بانک یا سازگار و یا سبک فاقد اعتبار بوده و قابل پذیرش نمی باشد.
 - محل، زمان، مهلت دریافت استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه و نیز تحویل، اعلام نتایج ارزیابی کیفی و گشایش پیشنهادها از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)**
 - زمان و مهلت دریافت استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه: مناقصه گران مهلت دارند تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴/۰۴/۱۴۰۴** با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) **www.setadiran.ir** نسبت به خرید و دریافت استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه اقدام نمایند.
 - زمان و مهلت تکمیل و بارگذاری پیشنهادها در سامانه ستاد و تحویل اصل پاکت الف (تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار): مناقصه گران مهلت دارند تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴/۰۴/۲۹ مورخ ۱۴۰۴** با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) نسبت به بارگذاری استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه تکمیل شده اقدام نمایند.
 - تحویل پاکت الف حاوی اصل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (ضمانت نامه / رسید واریز وجه نقد /...) به صورت در بسته و لاگ و مهر شده با درج مشخصات مناقصه و مناقصه گر به دفتر کمیسیون مناقصات مناقصه گزار در مهلت مذکور در این بند (۲) و دریافت رسید تحویل پاکت الزامی است. شایان ذکر است در صورت عدم تحویل پاکت الف حاوی اصل تضمین در مهلت مقرر، پیشنهادهای ارائه شده (پاکت های الف، ب و ج) در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) گشایش نخواهد شد و پیشنهادها مردود اعلام می گردد
 - اعلام نتایج ارزیابی کیفی و گشایش پیشنهادها:** پس از انجام ارزیابی کیفی و امتیازدهی، دعوتنامه جهت حضور در جلسه گشایش پیشنهادها (پاکت های الف، ب و ج) برای مناقصه گرانی که در ارزیابی کیفی امتیاز لازم را کسب نموده اند، ارسال خواهد شد.
 - زمان و مکان جلسه توجیهی:** مناقصه گران می توانند برای تشریح و رفع ابهامات اسناد مناقصه در ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴/۰۴/۵ مورخ ۱۴۰۴ در جلسه توجیهی که در سالن کنفرانس به نشانی: اصفهان- اتوبان آزادگان- بلوار نفت -شرکت خطوط لوله و مخازن نفت ایران- منطقه اصفهان تشکیل می گردد، حضور یابند.

توضیحات

- اطلاع از مواعید و مهلت های مناقصه از جمله زمان گشایش پیشنهادها برای مناقصه گران از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) امکان پذیر می باشد.
- درج کامل نشانی، تلفن تماس و سایر محل اقامت مناقصه گران در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برای ارسال دعوت نامه یا هرگونه اطلاع رسانی الزامی است.
- در صورت تمایل برای کسب اطلاعات بیشتر با تلفن ۰۲۱۳۳۹۶۰۵۰۰ تماس حاصل فرمائید.

روابط عمومی

www.shana.ir www.setadiran.ir www.ioptc.ir